

have nogen Interesse at vide, hvorledes Stemningen med Hensyn til disse to Punkter i det Helse har været ved Behandlingen i det andet Thing, skal jeg endnu tilføje, at der med Hensyn til det i mit andet Forslag omhandlede Punkt, som jo er det væsentlige, sandt nogen Diskussion Sted i det andet Thing, og at der under denne yttredes adskillige Tvivl om, hvorvidt det vilde være rigtigt at foretage nogen Ændring i Regjeringsforslaget paa dette Punkt. Ved den derpaa følgende Afstemning faldt det, der nu staaer i § 22, egentligt først bort, idet der var 27 Stemmer for og 27 Stemmer imod det, men, da det saa blev nødvendigt at foretage et Navneopraab, kom der nogle og tyve Stemmer til, og ved Navneopraabet blev Forslaget derefter vedtaget i den Form, hvori det nu foreligger i Lovforslaget. Mine to Forslag gaae ganske simpelt hen ud paa paa de deri nævnte to Punkter at restituere det, som fandtes i Krigsministeriets oprindelige Forslag.

Krigsministeren: Jeg kan, ligesom den ærede Forslagsstiller, væsentlig henholde mig til de Ytringer, denne Sag betræffende, som jeg havde Anledning til at fremføre ved den første Behandling af Forslaget til Finantsloven her i Thinget. Hvad den ærede Forslagsstiller bemærkede om, hvorledes det finantsielle Resultat af hans Forslag vilde stille sig i Sammenligning med Finantslovsforslaget, forholdt sig ganske rigtigt, saaledes som jeg allerede ved den første Behandling indrømmede. Der er ikke opnaaet nogen Besparselse ved de Forandringer, som Forslaget til Finantsloven paa de her omhandlede to Punkter er undergaaet i det andet Thing, tværtimod er der derved blevet foranlediget en ringe Meerudgift. Forsaa vidt ere altsaa den ærede Forslagsstiller og jeg ganske enige. Jeg har imidlertid i det andet Thing troet ikke at burde modsætte mig de paagjældende Forandringer, og jeg anseer mig derfor ogsaa nu for bunden og kan saaledes ikke anbefale eller tiltræde de af det ærede Medlem stillede Ændringsforslag. Hvad angaaer hans

første Forslag, da havde jeg allerede under 1ste Behandling Leilighed til at udtale, at det deri berørte Punkt slet ikke havde nogensomhelst militair Betydning. Det kan, fra Forsvarets Standpunkt betragtet, være temmelig ligegyldigt, hvem der forretter den Tjeneste, der i samme er Tale om. Hvad hans andet Forslag angaaer, da blev det derimod under Forhandlingerne i det andet Thing fremhævet, at det dog havde nogen militair Betydning; der blev der lagt nogen Vægt paa, at det var hensigtsmæssigt ogsaa i Fredstid at indkalde Arbeidsmandskab til at forrette Tjeneste ved Artilleriets tekniske Afdelinger, fordi man da ved en senere Indkaldelse i Tilfælde af Krigsberedskab eller Krig vilde have med Mandskab at gøre, der ikke var aldeles fremmed for de Forhold, hvorunder det skulde virke, og dette var en Betragtning, som jeg ikke kunde nægte havde nogen Betydning. Jeg kan vel ikke tillægge det nogen stor Betydning, men det har dog en vis Betydning, at det Mandskab, som indkaldes i Tilfælde af Krigsberedskab og Krig, tidligere har bevæget sig i lignende Forhold. Af dette Hensyn kan jeg altsaa endnu mindre anbefale det ærede Medlems 2det Ændringsforslag end hans første. Jeg skal iøvrigt indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Sehmann: Den ærede Krigsminister bemærkede, at han ikke fandt sig foranlediget til at understøtte de nu foreliggende tvende Ændringsforslag, idet hverken Finantserne eller Militaeretaten ved disses Vedtagelse vilde opnaa nogen saadan Fordeel, som fra deres Standpunkt kunde være af nogen Betydning. Jeg maa i en vis Forstand være enig med den ærede Krigsminister i, at der fra et reent militairt Standpunkt ligesaa lidt som fra et finantsielt Standpunkt er Tale om at opnaa nogen Fordeel af væsentlig Betydning ved Ændringsforslagene, og, hvis der ikke var Andet, der talte for dem, saa var der vissest ikke nogen Grund til, ved at gaae ind paa dem, at gjøre nogen Forandring i Finantslovsforslaget.